

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie obwinionej lekarz weterynarii M. M.  
na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 20 maja 2026 r.  
w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej  
w przedmiocie zażalenia wniesionego przez obrońcę obwinionej lekarz weterynarii  
M. M. – adw. R. M. na zarządzenie Przewodniczącego Krajowego Sądu Lekarsko-  
Weterynaryjnego w Warszawie z dnia 18 czerwca 2025 r. w sprawie o sygn. akt [...]  
dotyczącej odmowy przyjęcia środka odwoławczego złożonego przez obrońcę  
obwinionej

**postanowił:**

- 1. uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Przewodniczącemu Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w Warszawie do ponownego rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 20 maja 2025 r. w sprawie o sygn. akt [...], Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w Warszawie w sprawie obwinionej lekarz weterynarii M. M., uchylił orzeczenie Sądu [...] Izby Lekarsko-Weterynaryjnej [...] z dnia 23 maja 2024 r., w sprawie o sygn. akt [...] i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi (k. 275-281 dołączonych akt o sygn. [...]).

Na powyższe orzeczenie, w oparciu o art. 539a § 1 k.p.k. w zw. z art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (dalej powoływana jako: „u.l.w.”), obrońca obwinionej lekarz weterynarii, złożył skargę z dnia 9 czerwca 2025 r. (data sporządzenia) i zarzucił zaniechanie umorzenia postępowania i błędne przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w sytuacji, gdy zachodziła okoliczność wyłączająca postępowanie, określona w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. Formułując powyższy zarzut, obrońca obwinionej lekarz weterynarii wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Krajowemu Sądowi Lekarsko-Weterynaryjnemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym (k. 333-341 dołączonych akt o sygn. [...]).

Zarządzeniem z dnia 18 czerwca 2025 r. Przewodniczący Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w Warszawie odmówił przyjęcia ww. skargi uznając, iż jest ona niedopuszczalna w świetle postanowień art. 46b ust. 1 u.l.w. (k. 342-343 dołączonych akt o sygn. [...]).

Na powyższe zarządzenie, obrońca obwinionej lekarz weterynarii złożył zażalenie z dnia 25 czerwca 2025 r. (data sporządzenia) i zarzucił w nim obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zarządzenia, a mianowicie:

1. art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 62 ust. 1 pkt 1 u.l.w. przez zastosowanie tych przepisów, mimo iż nie znajdują one zastosowania do skargi na orzeczenie sądu odwoławczego,
2. art. 46b ust. 1 u.l.w. przez dokonanie błędnej wykładni tego przepisu i błędne przyjęcie, że wyłącza on stosowanie przepisów o skardze na orzeczenie sądu odwoławczego w sprawach dyscyplinarnych dotyczących lekarzy weterynarii,
3. art. 539b § 2 k.p.k. w zw. z art. 62 ust. 1 pkt 1 u.l.w. przez wykonanie zaskarżonego orzeczenia – przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, pomimo złożenia skargi.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca obwinionej lekarz weterynarii wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia (k. 348-350 dołączonych akt o sygn. [...]).

Na podstawie zarządzenia Prezesa Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 24 lipca 2025 r. ww. zażalenie zostało wpisane do repertorium II ZO 75/25.

Na podstawie zarządzenia Prezesa Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 30 lipca 2025 r. sprawa o sygn. akt II ZO 75/25 została przydzielona SSN Markowi Motukowi. SSN Marek Motuk przeszedł z dniem 8 listopada 2025 r. w stan spoczynku.

Na podstawie zarządzenia Prezesa Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 31 marca 2026 r. sprawa o sygn. akt II ZO 75/25 została przydzielona SSN Marii Szczepaniec.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przepisy rozdziału 55a k.p.k. zawierające unormowanie instytucji skargi na wyrok sądu odwoławczego uchylający wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania, mają odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 1 u.l.w.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej, przepisy rozdziału 55a k.p.k., znajdują odpowiednie zastosowanie w postępowaniach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej lub zawodowej jedenastu zawodów zaufania publicznego, właśnie poprzez odesłanie do ww. przepisów k.p.k., a zawartych w ustawach poszczególnych zawodów zaufania publicznego, np. lekarza, lekarza dentysty, pielęgniarki, adwokata czy radcy prawnego (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z 8 sierpnia 2023 r., II ZSG 1/22; z 29 listopada 2023 r., II ZSG 5/23; z 25 stycznia 2024 r., II ZSG 6/23; z 28 sierpnia 2025 r., II ZSG 5/24; z 21 października 2025 r., II ZSG 8/22; z 2 grudnia 2025r., II ZSG 8/25; postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 lutego 2023 r., II ZSG 3/23; z 4

kwietnia 2023 r., II ZSG 2/23; z 8 sierpnia 2023 r., II ZSG 7/22; z 11 kwietnia 2024 r., II ZSG 1/24; z 17 czerwca 2025 r.; II ZSG 2/24; z 17 grudnia 2025 r., II ZSG 1/25; z 12 marca 2026 r., II ZSG 10/25; z 9 kwietnia 2026 r., II ZSG 13/25).

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że w postępowaniu dyscyplinarnym dotyczącym obwinionej lekarz weterynarii M. M., złożona przez jej obrońcę – adwokata R. M. skarga dnia 9 czerwca 2025 r. (data sporządzenia) na orzeczenie Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego w Warszawie z dnia 20 maja 2025 r., w sprawie o sygn. akt [...], uchylające orzeczenie Sądu [...] Izby Lekarsko-Weterynaryjnej [...] z dnia 23 maja 2024 r., w sprawie o sygn. akt [...] i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania, jest dopuszczalna i powinna podlegać rozpoznaniu. W konsekwencji doszło do rażącego naruszenia art. 46b ust. 1 pkt 1 u.l.w., poprzez jego błędną wykładnię. Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy Krajowemu Sądowi Lekarsko-Weterynaryjnemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]